

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:1906

av **Margareta B Kjellin (M)**

Narkotikafria kriminalvårdsinrättningar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla kriminalvårdsinrättningar ska vara fria från narkotika och att ingen behandling med ersättningspreparat som metadon och därtill närliggande substanser ska få förekomma och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det narkotikafria samhället ska vara det övergripande målet för den svenska narkotikapolitiken. Oberoende av hur många som får hjälp och stöd att komma tillbaka till ett normalt och drogfritt liv kan vi aldrig släppa blicken så länge det finns de som inte lyckas. Varje gång en människa går under på grund av narkotika innebär det ett misslyckande för samhället.

Med detta som utgångspunkt är det därför synnerligen viktigt att vara tydlig med vilka signaler samhället sänder ut. Finns det tecken på att vissa droger är accepterade under en övergångsperiod så ser den som befinner sig mitt i ett missbruk och beroende detta som ett tecken på en acceptans från samhället. Att finna en acceptans för att fortsätta missbruket är för många den lilla öppning som föranleder att de fortsätter med sitt missbruk. Acceptansen måste därför mötas med en konsekvent och tydlig motvikt. Denna motvikt måste vara tydlig med att Kriminalvårdens uppgift är att återföra människor som begått olika brott till ett icke-kriminellt liv utan droger. Inte att se till att upprätthålla ett beroende. Det ska stå utom allt rimligt tvivel att samhället markerar motstånd mot all form av narkotikaanvändning.

Inte minst är detta av relevans då krafter, vars enda agenda är att legalisera narkotika, nu vinner mark i Sverige. Till detta ska läggas att nya nätdroger, psykoaktiva substanser som har liknande effekt som klassiska droger, breder ut sig och skapar ökad tillgänglighet. Till exempel så upptäcktes år 2013, 80 nya substanser inom EU. Tillsammans bidrar dessa motkrafter till ett narkotikafritt samhälle till en mer liberal syn på narkotikaanvändande och därtill närliggande substanser. Med detta i åtanke blir samhällets funktion som ett värn mot narkotikaliberala krafter än mer betydelsefullt.

Det är med detta som utgångspunkt bekymmersamt att metadon, som tidigare använts väldigt restriktivt till heroinister numera används frekvent inom ramen för missbruksbehandling. Behandlingshem och kriminalvårdsanstalter där dessa preparat finns tillgängliga står högt i kurs hos internerna inom Kriminalvårdens anstalter. Genom att komma nära ersättningspreparat formas känslan av att det går att hitta en medelväg mellan narkotikamissbruk och drogfrihet. Men för alla dem som varit beroende och lyckats ta sig ur en ond cirkel av narkotika är detta en illusion. Det finns ingen medelväg och kan aldrig kallas medelväg bara för att staten tillhandahåller en nödlösning för missbrukare. Organisationen Kriminellas revansch i samhället (Kris) sammanfattar det väl med konstaterandet att statligt knark också är knark.

Förutom att staten på detta sätt upprätthåller och i viss mån legitimerar narkotikaanvändning är ett annat centralt problem att individen i fråga efter avslutad behandling inom Kriminalvården går ut i livet med ett fortsatt drogberoende, med allt vad detta innebär.

Narkomaner som numera är fria från missbruket vittnar om svårigheten att sluta med ersättningspreparaten såsom metadon. Vad de bl.a. säger är att det är än svårare att bli av med ett missbruk av den typen än ett rent heroinmissbruk. Ett vanligt kännetecken på om läkemedel är vanebildande är hur stor efterfrågan det finns på den svarta marknaden. När det gäller metadon och därtill närliggande preparat är efterfrågan stor. Då är det inte längre ett läkemedel utan ett narkotikapreparat. Detta ska inte Kriminalvården tillhandahålla.

Margareta B Kjellin (M)